

Faaborg Banen, ville formodentlig bortfalde i Løbet af 2—3 Aar. Dette Forslag er fra de nævnte Taleres Side blevet begrundet som et ganske simpelt Retfærdighedskrav. Det ærede Medlem for Æbeltoft vilde ganske særlig henvide til al den Gavn, som Staten har af enhver ny Privatbane, idet den bliver Fødebane for Statsbanerne. Det ærede Medlem for Assens gik endnu videre, idet han sagde, at det var et saa rimeligt, fornuftigt og naturligt Forslag, at han neppe kunde forstaa, at nogen kunde være imod det, og tog jo af den ny Lov, der nu til 1. April træder i Kraft om Kommissariatsvæsenets midlertidige Ordning, Anledning til at udtale sig, som om der skete de Baner, der for Tiden ere under Anlæg, en stor Uret ved ikke nu med det samme at fritage dem for denne Udgift. Dette kan dog sikkert ikke være det ærede Medlems Mening. Nogen juridisk Uret i alt Fald vil han jo erkende, at der ikke er Tale om, de ere jo alle gaaede ind paa at betale disse Penge. Ogsaa Odense—Nørrebroby—Faaborg Banen er gaaet ind paa at betale alt det, som det ærede Medlem nævnte; lige meget, hvor store Summer han saa vil regne det ud til, er den gaaet ind paa at betale dem, saa det er en ren og skær Foræring fra Statskassen, der nu er Tale om, hvis man vedtager det ærede Medlems Forslag. Men dertil kommer, at idet man fritager dem for at betale denne Afgift til Kommissarierne, nemlig de 1,200 Kr. om Aaret, eller rettere 100 Kr. om Maaneden, borttager man det Pres, som man hidtil har haft paa dem til at gøre deres Sager færdige, og sætter en Præmie for Langsomhed. Nu er det dog saaledes, at de paagældende Bevillingshavere, der ere tilbøjelige nok til at trække den endelige Afslutning ud, fordi de, saalænge Anlægget staa paa, kunne lægge Halvdelen af, hvad der anvendes, over paa Statskassen — eller hvad det nu er for et Forhold, hvori Statskassen bidrager —, saalænge de ikke ere færdige, skulle bidrage 100 Kr. om Maaneden til Kommissarius. Tage vi nu det væk, saa have vi opkrævet disse Afgifter hos dem, der have skyndt sig, medens man saa befrier dem derfor, som have trukket det ud, og giver dem frit Spillerum i saa Henseende. Det ærede Medlem syntes at ville skyde Skylden for Sendrægtigheden i disse Forhold over paa de Myndigheder, der skulle revidere Banernes Regnskaber. Jeg tror ikke, han i saa Henseende har Ret; det er sikkert Bevillingshaverne selv, der have Skylden, naar de af det Hensyn, jeg

nævnte før, trække det længere ud end strengt nødvendigt, hvad der jo er saa fristende for almindelige, skrøbelige Mennesker. — Vi staa jo dernæst nu overfor en Overvejelse af, hvilket System vi bør lægge til Grund ved fremtidige Baneanlæg her i Landet. Jernbanekommissionens Betænkning vil være kommen, inden vi ses igen, derom er der ingen Tvivl, forhaabentlig i saa god Tid, at Ministeren for offentlige Arbejder vil være i Stand til allerede i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling at forelægge de Dele deraf, som han finder mest paatrængende, og som Finanserne kunne taale. Der vil da selvfølgelig opstaa mange Spørgsmaal, som kræve en ny Overvejelse, deriblandt da ogsaa dette, hvilket Bidrag Staten skal give til Privatbanerne. Der vil da være Anledning til at tage dette Spørgsmaal op, om de private Bevillingshavere selv ligesom hidtil bør betale, hvad Tilsynet med den paagældende Bane koster. Jeg vil altsaa for det første bede ærede Medlemmer, inden de stemme for det Forslag, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) have anbefalet, overveje, om det dog ikke vilde være rettest at opsætte en Forandring i det bestaaende Forhold, som de paagældende intet juridisk Krav have paa — og efter min Mening heller intet Billighedskrav —, til vi komme til denne Overvejelse med Hensyn til Fremtiden. Skulle vi nu ikke lade Fortiden afsluttes i Henhold til de Regler, vi hidtil have fulgt, og som det efter min Mening vil være en utidig Begunstigelse at forandre for deres Vedkommende, som ere tilbage, en Begunstigelse, hvoraf kun nogle faa Baner ville faa nogen virkelig Fordel? Skulle vi ikke vente med en Overvejelse deraf, siger jeg, til vi staa overfor den samlede Overvejelse af, paa hvilken Maade vi i Fremtiden bør tage Privatbanerne her i Landet? Hvorledes jeg saa til den Tid, hvis det bliver min Sag at føre Forslaget frem, vil stille mig dertil, er jo en Sag for sig, men saa meget vil jeg dog sige igen, som jeg sagde, da vi havde Sagen for ved selve Kommissariatslovens Behandling, at jeg ingenlunde, som det ærede Medlem, finder, at det er en given Ting, et Billigheds- eller Retfærdighedskrav, at de private Baner bør være fri for at betale denne Afgift, som de jo selv paadrage det offentlige; thi at det offentlige skal føre Tilsyn, skal have Kontrol dermed, bestrides end ikke af det ærede Medlem for Assens, det er han ganske enig i, at Til-